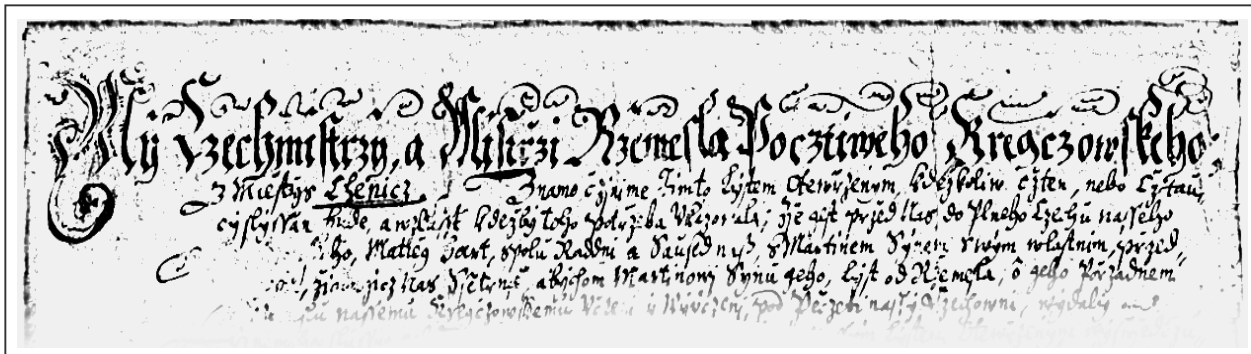

Zatoulaný výuční list Martina Harta

Originál listiny zhotovené ve Lhenicích roku 1655 pro mladého krejčího Harta je evidován v největší historicko-topografické sbírce Čech, Moravy a Slezska, kterou opatruje Archiv Národního muzea v Praze. Dnes už nezjistíme, kdo ten vzácný list muzeu daroval a jak dlouho už vlastně odpočívá mezi ostatními 45 000 dokumenty, protože se počátek celé sbírky snoubí se samotným založením Národního muzea na prahu 19. století. Jedna věc je ale jistá. Další ze lhenických rodových historií může být dnes doplněna o ukázkou ozdobného záhlaví výučního listu starého 350 let, jehož celý text zní:

*My cechmířtři a mířtři řemesla poctivého krejčovského z měřtřyse Lhenic známo činíme tímto listem otevřeným, kdežkoliv čten, nebo čtán či slyšán bude, a vzlášť kdežby toho potřeba nařizovala, že jest před nás do plného cechu našeho krejčovského **Matěj Hart**, spoluradní a soused náš, s **Martinem**, synem svým vlastním předstoupil, žádajíc nás šetrně, abychom Martinovi synu jeho list od řemesla o jeho pořádném, řemeslu našemu krejčovskému učení i vyučení, pod pečeti naší cechovní vydali.*

*Než nemoha slušné jeho žádosti oslyšeti tak činíme, a tímto svým listem otevřeným dosvědčujeme, že vejš jmenovaný **Martin Hart** jest se při Řádu našem cechovním poctivému řemeslu krejčovskému u **Adama Nováka**, spolusouseda a mistra našeho cechovního řádně a poctivě učil a vyučil, jemu věren a poslušen byl, i cechu co povinen byl to vše vypravil, a nic takového cožby k újmě poctivosti jeho býti mohlo, po sobě nezůstavil, nýbrž až co mezi námi byl vždycky věrně a poctivě, jakž na dobrého poctivého náleží se jest choval.*

*Takže o něm nevíme co jiného pověditi, než všecko chvalitebné a dobré a protož k Vám se za něho přimlouváme, kdež by se byl vejš jmenovaný **Martin Hart** usadil a řemeslo provozovati chtěl, že jeho mezi sebe laskavě přijíti a dílem fedrovati ráčíte, pro jeho dobré chování.*

Pro lepší toho důvěření, že tomu tak nejináče jest, s čistým naším svědomím pečeti naší cechovní rozkázali jsme k tomuto listu otevřenému přitlačiti. Čehož datum ve městysi Lhenicích, dne 22. Januarii Léta Páně 1655.

Krejčovina je řemeslo, které se u nás specializovalo ve čtrnáctém století, kdy už se krejčí přísně vymezovali vůči vetešníkům, tj. těm, kteří opravovali staré šaty. Krejčí se tenkrát také dělili např. na kalhotníky, kabátníky, nebo pláštníky. V cechovním znaku měli rozevřené nůžky. List Martina Harta je o celé století mladší, než krejčovský cech, doložený ve Lhenicích roku 1552, v době Viléma z Rožmberka.

mt